

f. Eks. Staldbedømmelse, der ellers har det ærede Medlem Hr. Bordings Bevaagenhed, i høj Grad har været indstillet i det her omtalte Finansaar.

Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen udtalte, at Landboforeningernes lokale Dyrskuer efterhaanden har udviklet sig til store stiledede Folkefester, hvor navnlig Ungdommen udfoldede sig om Aftenen og Natten. Med Hensyn til den Landboforening, som jeg har den Ære at være Formand for, „Svendborg Amts landøkonomiske Selskab“, holder det aldeles ikke Stik. Vi slutter Kl. 4. Saa trækkes Dyrene fra Pladsen, og Kl. 6 findes der ikke et Medlem mere tilbage paa Dyrskuepladsen eller i den tilstødende By udover, hvad der er ved saa mange andre Lejligheder, men ikke paa Grund af Dyrskuet. Dette tør jeg udtale gælder alle de fynske Landboforeningers Dyrskuer. De har ikke nogen nævneværdig Forbindelse med Folkefester eller nogen Forbindelse med Aften- eller Nattesjov. Det er beklageligt, forekommer det mig, hvis der virkelig findes Forhold noget Sted i Landet, som kan berettigge en saadan Udtalelse. Det maa der vel være, for ellers havde det ærede Medlem vel ikke fremsat den. Jeg deler fuldstændig det ærede Medlems Opfattelse, at Landboforeningernes Dyrskuer skal være Middel til Fremme af gode Principper i den økonomiske Drift indenfor Husdyrbruget og ikke være Festforestillinger, som kun bidrager til at spække den vedkommende Forenings Kasse.

Den højtærede Minister var saa elskværdig — ja, jeg ved ikke, om det var elskværdigt, men det var det vel — at sige, straks da han kom op her paa Talerstolen, at der var fremsat Udtalelser af politisk Art, men dem skulde han lade ligge. Denne Udtalelse forbavsende mig, for jeg ved, at af alle renlivede Frihandelsfolk i dette Land er Ministeren den mest renlivede, og derfor kunde jeg ikke tænke mig, at han vilde undlade at omtale, at dette Princip var blevet angrebet. Det viste sig da ogsaa, at min Vurdering af den højtærede Minister var rigtigere end hans egen, idet Ministeren sagde, at jeg ikke havde lagt Mærke til, at Landbrugsraadet og De samvirkende Landboforeninger havde anmodet om Afskaffelse af Ostetolden, fordi den ingen Betydning har. Jo, jeg har lagt Mærke til det; jeg er ikke saa uvidende om, hvad der foregaar i Landbrugsraadet og De samvirkende Landboforeninger. Men jeg sagde, at ingen ansvarlig Landbruger havde fremsat Forslag. Nu var det maaske en Fejltagelse af mig at sige „ansvarlig Landbruger“,

men jeg mente selvfølgelig ansvarlige Mænd indenfor Landbruget i en saadan Stilling, at de kunde fremsætte et saadant Forslag. Der har jo intet Forslag til Ændring af Ostetolden været fremsat her, hvor Forslag skal fremsættes, men efter den højtærede Ministers Udtalelser nu maa jeg naturligvis gaa ud fra, at Ministeren nu fremsætter et saadant Forslag. Om Ministeren er sikker paa at faa Tak derfor fra Mejeribruget, ja, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg vil dog ikke tro, at Tiden just er inde til at fremsætte et saadant Forslag, men hvis Ministeren altsaa mener, dette er Tilfældet, og at denne Tanke skal føres videre ud, maa jeg ogsaa imødesee, at den højtærede Minister fremsætter Forslag om at afskaffe Sukkertolden, thi ogsaa denne er jo en Beskyttelse for Landbruget. Jeg vil imidlertid tro, at selv om den højtærede Minister har en stærk Interesse for Frihandelen, vil han alligevel betænke sig to Gange, førend han fremsætter et saadant Forslag.

Endelig sagde den højtærede Landbrugsminister, at nu vilde Forbudet imod Indførsel af argentinsk Kød blive ophævet. Dette Forbud var ikke til Støtte for Landbruget, det var en rent sundhedsmæssig Foranstaltning, og naar man nu vilde ophæve det, var det, fordi Ministeren havde Sikkerhed for, at heller ikke dette Importforbud havde nogen Betydning, eftersom Byernes Sundhedsvedtægter forhindrede denne Indførsel. Ja, hvis den højtærede Minister er sikker paa, at Forbudet ikke behøves, saa kan jeg godt forstaa, at den højtærede Minister vil gaa til Ophævelse deraf, men jeg vil dog henstille, om man ikke ogsaa her skal betænke sig to Gange, før man gaar til Fremsættelse af Forslag om Ophævelse af dette Importforbud, som Ministeren selv i sin Tid, forrige Gang han var Minister, har anset for nødvendigt. Det er maaske rigtigt, at Byernes Sundhedsvedtægter forhindrer Salg i Byerne af argentinsk Kød, men dette kan ikke desto mindre meget let blive en Konkurrence overfor de ringeste og billigste Varer fra Kvægbruget, de saakaldte Pølsevarer; der er vist ingen Tvivl om, at dette argentinske Kød i Pølsefabrikationen kan frembyde en meget generende Konkurrence overfor de danske Landbrugsvarer. Jeg tror derfor ikke, det er ganske betydningsløst, om man bibeholder denne Foranstaltning, som Ministeren altsaa ogsaa selv i sin Tid har anset for nødvendig.

Det ærede Medlem Hr. Clausager kunde jeg føle mig opfordret til at bringe min Tak, men denne Tak skal dog vente til sidst; forinden vil jeg drage et andet Forhold frem.